

לפני שנה הגעתי לכאן למקום שאהוד אהב, גבעה נסתרת ומפתיעה, ופה שיתפו אותי ברעיון להקים גן . נשבתי בקסם המקום . האוויר הטוב, האלונים, הנוף הנשקף של שטיח צבעוני ארוג גידולים חקלאים על רקע כחול הים והרקיע, שככל שהעין בוחנת אותם יותר הולכים ומתבלטים באריג עוד גוונים. והמרקם כולו משתנה בהתאם לעונות השנה.

האלונים האיתנים שעמדנו בצילם, המהווים חלק משמורת טבע 'ברויקה', שריד ליערות האלון והאלה שפעם כיסו את האזור כולו, גרמו לי לרצות לתכנן פה גן. זהו מקום שמוצא תכנונו מאהבת האדמה וכיבוד הטבע והוא ניסיון לנשיקה רכה בגבול בלתי נראה בגן, בין מעשה האדם ובריתו הקדמונית עם האדמה החקלאית לבין שמורת הטבע מעשה הבורא.

החלקה הנושקת לשמורה הוגבהה והותאמה לטופוגרפיית המקום. הגן נבנה מאבן מקומית ונשתלו בו עצי ארץ ישראל: אלונים, אלות, כליל החורש, מילה סורית, זית, שקד ולבנה, ומיני השיחים חסכוניים במים ומותאמים לאופי האדמה והמקום.

אני מבקשת ברכה למקום שיתמלא בילדים, במשחקים ובצעצועי הטבע, בזוגות אוהבים ומתאהבים, ברוכבי אופנים וסוסים, בחבורות מתאגדות לבילוי ושיח ובמשפחות צוחקות. שהגן שנולד מעצב יגדל בשמחה.

אני מודה למשפחת אפרתי שמתוך הצער שנוקב, בניצוץ של שמחה הפכה את הזיכרון למקום והחליטה לשתף בו את הקהילה כולה.

היה לי העונג והכבוד לעבוד אתכם בכל רגע.